

TYGODNIK ROLNICZO-TECHNOLOGICZNY

»Ora et labora.»

Pisma tego w każdy Czwartek wychodzić będzie arkusz. Przedpłata wynosi kwartalnie: w Warszawie złp. 6. na Prowincyi złp. 7 gr. 15. — Prenumerować ną można: w Warszawie w Księgarniach: P. Sennewalda, P. Em. Glücksberga; P. Jana Glücksberga; P. Steiblera; w Biorze Informacyi; w Bło-

»Medium tenuere beati.»

rze Złeczeń; w Drukarni Piasta; w Składzie pism peryodycznych P. Kielichona, na przeciw Arsenatu; w Składzie P. Filipa Ciechanowskiego, przy Podwalu. Na Prowincyi: na wszystkich Urzędach i Stacjach Pocztowych. — w Lublinie u P. Streibla; w Kaliszu u Pana Jähnisha.

N_{ro} 1.

Czwartek 1. Stycznia
1 8 3 5.

PRZEMOWA.

Nam Rolnikom, powierzyła Opatrzność, zaspokajanie potrzeb człowieka: starajmy się więc odpowiedzieć godnie, tak zaiste chlubnemu powołaniu.

Kto w obecnym dla rolnictwa zaiste przykrym stanie, postępuje z rozwągi i znajomością rzeczy, przy tym się szczęście zatrzymuje; a przynajmniej zupełnie go nieopuszcza.

Głównym pisma tego celem będzie: obeznawanie Czytelników z nowymi odkryciami, poczynionemi w kraju i za granicą, w rolnictwie i w sztukach technicznych, w związku z niem będących. Zawsze zaś na uwadze mieć będę, myśl przyjętego godła: »medium tenuere beati.»

Aby i początkujący w zawodzie rolniczym, znaleźć mógł pewnego przewodnika, wykladać tutaj będę, sposobem popularnym: o dobrej uprawie ziemi, o obchodzeniu się z nawozami zwierzęcemi, mineralnemi i roślinnemi; o chodowaniu roślin kłosowych i pastewnych; o wychowie inwentarzy, szczególnież owiec i bydła rogatego. Ale prócz tego, wskazywać także nieomieszkam zasad, wyższego rolnictwa; a mianowicie: naczym się gruntuje dobroć systemów rolniczych; gdzie? który z nich najwłaściwszy ma miejsce; uprawę roślin olejnych, włókniстых, korzennych i t. p. ponieważ obecnie, rośliny te, równie do pierwszych potrzeb społeczeństwa należą, jak zboże i inne, dawniej uprawiane. Albowiem, jak wszystko i potrzeby te, zmianie ulegają: pomnażają się one z powiększaniem się ludności; urozmaicają z jej postępami w cywilizacyi. Ale pomnażanie i urozmaicanie to, dla rolnictwa bynajmniej stratnem nie jest; owszem, rozprzestrzeniając zakres jego działalności, tém bardziej je upewnia przeciw zgubnym przyrodzenia wpływom; a następnie nagrodę prac i trudów rolniczych, czyni mniej zawodną. Rolnik, tylko jedną odnogę np. uprawę żyta wyłącznie chodujący, wystawia swój zawód na niepewność, na straty. Jeżeli bowiem trafi na nieprzyjawną téjże odnodze porę czasu, dochód jego stosunkowo się zmniejsza; jeżeli zaś wyda mu plon obfity, wówczas łatwo się nim targ przepelni, i co zyskał na obrodzeniu, straci na zniżeniu się ceny.

Przeciwnie, gdy uprawiamy różnego rodzaju płody, wtenczas, jeżeli pora czasu stanie się dla jednych niedogodną, dla drugich mniej nią będzie; a innem może nawet sprzyjać; nigdy zatem zupełnej niepo-

niesiemy straty. Toż samo ma miejsce co do spieniężenia płodów; jeżeli bowiem przy sprzyjającej porze czasu, cena jednych zbyt się zniży, innych natomiast się podniesie i wynagrodzi stratę pierwszych. Np. czyżby się cena spirytusu tak bardzo zniżyła, jakto ma dziś miejsce, (1) gdybyśmy obok kartofli, na produkt ten uprawianych, inne także chodowali rośliny? — jako: Konopie, len, niektóre farbiarskie i korzenne rośliny; a mianowicie z ostatnich: anyż, kminek, kopr włoski, których się tak wiele do wódek używa, a które z za granicy sprowadzamy.

Inną bardzo ważną korzyścią, z urozmaicenia uprawy płodów jest: lepszy podział prac. Rolnik jedną tylko odnogę gospodarstwa wiejskiego uprawiający, w jednej porze roku, ma tak wielki pracował, iż niechcąc z opóźnienia ponieść strat, bez najemnika poniekąd obejść się nie może; w innej, daremnie prace mitręży. Uprawiając zaś rozmaite płody, praca rozdziela się na dłuższy czasu zakres i nigdy jeden, zbytecznie się nią nieprzepelnia. — Nakoniec, uprawiając rozmaite rośliny, możemy każdej z nich, właściwie wskazać miejsce; co, jak wiadomo, obok sprzyjającej roślinności pory czasu, pierwszym jest pewnego obrodzenia, warunkiem.

Atoli chcąc osiągnąć korzyści jakie nam uprawa rozmaitych płodów przynosi, potrzeba koniecznie doskonalic się w sztuce Agronomicznej; potrzeba odstąpić od tej jednostajnej zwyczajnego gospodarstwa kolei; która, nietylko że jest stratną, ale nadto żadnej nam niesprawia przyjemności i wcale do rolnictwa nie przywiązuje. — Wszakże zupełnie przeciwne gospodarstwa udoskonalonego widzimy skutki (2); widzimy, iż obok korzyści materyalnych, których nam udziela, przynosi ważniejsze może jeszcze, pod względem moralnego kształcenia rolnika. Przedstawiając bowiem uwadze, rozmaite prace i wypadki, zmusza go niejako, do zastanowienia się i rozumowania; zajmując zaś umysł jego coraz nowemi przedmiotami, skraca mu chwile w pośród ciągłych i korzystnych zatrudnień. Dzień każdy podaje mu nowe postrzeżenia i wykrywa tajniki natury, w zawodzie jego użyteczne. Śledzi on poniekąd ciągle bieg działań przyrodzenia: — a jmu bardziej usuwa zasłonę, jmu więcéj poznaje doskonałość jego, tém więkším upokorzeniem, oddaje cześć wszech rzeczy Twórcy.

Z resztą, prace rolnicze wyszły już dziś z tego upośledzenia, w którém przesąd ciemnych wieków je pogrążył. W każdym kraju, osoby niemal pierwsze urzędy i dostojenstwa piastujące, kończą zwykle zawód życia, na pracach rolniczych. W Ameryce północnej były Prezydent Stanów Zjednoczonych Jefferson, nie uważał bydz wstydném dla siebie, udoskonalanie pługa, tego głównego rolnictwa narzędzia. Wynałazł on odkładnią, która w liczbie najlepszych została zamieszczoną. — Tak jest: inaczej dziś prace rolnicze są uważane; albowiem im bardziej człowiek zbliża się ku udoskonaleniu, tém bardziej poznaje poziomość, na moment mamiących go pozorów i wyżej ceni rolnictwo. Żołnierz który w trudnym zawodzie traci siły i zdrowie; urzędnik lub uczony co przy piórze wczesną sobie zgrzybiałość gotuje, kupiec któremu niebezpieczeństwo utraty majątku, proceder jego zatruwa: — każdy, przejdźmy wszystkie stany, pragnie spokojniejszego życia, i zgłębi serca mówi z Cyceronem: »nie nad rolnictwo lepszego, przyjemniejszego, korzystniejszego, zatrudnień człowieka godniejszego«. — Ma się tu rozumieć gospodarstwo jak być powinno prowadzone; gdyż, zdanie Cycerona do zwyczajnego zastósowane, byłoby prawdziwą parodją.

Depomuren Hurofugli.

(1) Tegoroczna wyższa nieco cena spirytusu, pochodzi z ogólnego nieurodzaju kartofli i zboża. Gdyby nie tak ogólny nieurodzaj, spirytus zapewne byłby tańszy niżeli w roku zeszłym, gdzie w Wdztwie Kaliskim, płacono za garniec dziesiątej próby Magiera, zlp. 1 gr. 15 do zlp. 1 gr. 24. K.

(2) Patrz Kal. Rol. nar. 1831. — »O wpływie polepszonego rolnictwa na ludność, i bogactwo

O Gospodarstwie Wiejskiem w ogólności.

Środki podzwignienia Rolnictwa naszego, przez poprawienie, czyli do obecnych potrzeb Towarzystwa zastosowanie, Trzypolowego gospodarstwa.

Cesarsko-Królewskie Towarzystwo Rolnicze w Wiedniu, podało na premię, następujące pytanie: »Jakim sposobem można podnieść podupadłe rolnictwo w Austrii; a następnie, podwyższyć wartość dóbr ziemiańskich«. —

Z dwudziestu dwóch, w tym przedmiocie nadesłanych rozpraw, dwie tylko zostały uznane za odpowiednie celowi. Pomijam tutaj pierwszą, gdyż jej treść mniej ma związku z rolnictwem naszym; obeznac zaś Rodaków z drugą, przez Barona Ehrenfels (1), Towarzystwu rzeczonemu, z godłem: — Wszystko, wszędzie uprawiane być nie może, nadesłaną, z tego powodu mam sobie za obowiązek: iż P. Ehrenfels podzwignienie rolnictwa, opiera, nie na zmianie zwyczajnego u nas systemu polowego, ale raczej na poprawieniu jego; czyli na zastosowaniu do obecnych potrzeb Społeczności; a do czego, podaje środki, równie w skutkach pewne, jak do wykonania łatwe i u nas do każdego wielkiego, lub małego, dominialnego lub włościańskiego gospodarstwa, jak się rozumię, z potrzebną modyfikacją, mogące być zastosowanymi.

Przedmiot pytaniem objęty, dzieli Autor na dwie części.

W pierwszej: Zastanawia się nad przyczynami, które najwięcej się obecnie przyczyniły do zniżenia ceny dóbr, nieruchomości i rocznych dochodów z roli, w ogólności; a w szczególności w Prowincyi Niższej Austrii.

W Drugiej: Zastanawia się nad środkami, zupełnie w mocy rolnika będącemi: powiększenia dochodów z roli.

Co do pierwszej części: pomijając oddalniejsze przyczyny, które największy wywarły wpływ na zniżenie się ceny dóbr, ponieważ rozbiór takowych, przeszedłby granice Pytania, przez rzeczonne Towarzystwo do rozważenia podanego; — pomijając mówie oddalniejsze przyczyny, zniżenia się ceny dóbr, za bliższe tego powody, uważa:

Iod, Brak u Ziemianów gotowych pieniędzy.

2re, Nie dość staranne oświecanie się ich, i obeznawanie z procederem; czyli ze środkami, przez które, z tego położenia, podzwignąćby się mogli.

Środki które Autor podaje ku podzwignieniu rolnictwa, czerpane są z gruntownej znajomości sztuki agronomicznej; a następnie oparte, na głównych prawach natury. Dla tego więc, zastosowane być mogą: nie tylko do pojedynczych gospodarstw, do pojedynczych krajów, ale raczej, służyć z niektórymi ma się rozumieć wyjątkami, za główne zasady postępowań rolniczych w ogólności.

Te wyjątki, czyli miejscowe postępowania prawdzi; i ustępy, do Państwa Austriackiego zastosowane, nie mające dla nas żadnej naukowej wartości, starannie opuszczałem. Słowem, całą drugą część rozprawy w mowie będącej, starałem się w właściwszej dla nas przedstawić barwie.

Otóż są wypadki, które Baron Ehrenfels z dokładnego rozpoznania stanu i sposobu gospodarowania swych rodaków wywodzi, a które, powtarzam, do nas, tak trafnie zastosowane być mogą.

1. Wszędzie klimat i ziemia sprzyja roślinności i wydaje najróżnorodniejsze plody rolnicze i ogrodowe; a mimo to, uprawiamy na sprzedaż tylko żyto i ile grunt, a najczęściej ile mała ilość nawozu dozwala, pszenicę; sprzedając je częstokroć poniżej ceny produkcyjnej. — Zmiana tego postępowania, zdaje mi się być pierwszym krokiem, do poprawienia losu rolników.

(1) Baron Ehrenfels, mieści się bardzo słusznie w rzędzie pierwszych Agronomów i Pisarzy Rolniczych. Mianowicie uchodzi za wielkiego znawcę chodowania owiec. — K.

2524
12

2. Uprawa ziemi, wymaga, z małemi wyjątkami wszędzie, więcej staranności i dokładności.

3. Wiekami zakorzenione, zwyczajem, niewiadomością i nałogiem uświęcone, wsparte Gospodarstwo trzypolowe ugorowe, w pierwiastkowych swych zasadach, (a które w połączeniu z małą wówczas ludnością, dobroć jego stanowiły), całkiem rozprężone, niemal ogólnie z największą stratą, jest zatrzymane. — Wszakże złego stąd wynikającego, nie tyle, układ trzypolowy sam z siebie jest przyczyną: bo i w tym półpodziale, w wielu miejscowych stosunkach, można ziemię do najwyższej produkcji doprowadzić; ale raczej powtarzam; zupełne zasad jego rozprężenie, stanowi upadek rolników.

4. Obchodzenie się z nawozem, upłodnianie nim ziemi, w najwyższym znajduje się zaniedbanie. Jeżeli która część gospodarstwa, wymaga u nas zupełnej zmiany i poprawy, to niezawodnie: upłodnienie ziemi.

W wielu miejscach uprawa roślin olejnych, włókniстых, farbiarskich it. p. znaczne przynieśćby mogła korzyści.

6. Uprawa roślin pastewnych, téj najgłówniejszej, najniezbędniejszej rolnictwa podstawy, na największą zasługuje uwagę; albowiem, z jednej strony, skutkiem ogólnego zaniedbania łąk, a z drugiej, rozprężenia zasad gospodarstwa ugorowego, ziemia w ogólności w wysokim stopniu jest wypłoniona; wszakże jedynie tylko uprawa roślin pastewnych, zdoła jej nadać, potrzebną płodność. Wiele do tego przyczynić się może, zaprowadzenie nowego systemu uprawy rzepy; który przynosi znaczną ilość pokarmu zwierzęcego, a nie wymaga wcale świeżego nawozu; ani też ścieśnia uprawę innych płodów, ponieważ tu rzepa flankuje się w ciernisku ozimem. Niżej obszerniej system ten opiszę.

7. Uprawa roślin korzennych, warzywnych, chodowanie drzew owocowych, zasługuje również na szcze-

gólniejszą uwagę. Np. uprawą roślin korzennych, zajmuje się u nas rolnik? lubo tak wiele ich nasienia z używa się do wódki i do innych przedmiotów; mianowicie anyżu, kminku, kopru włoskiego it. p. a które, z zagranicy sprowadzać musimy, gdzie niektóre z nich, w polu są uprawiane; a nawet wchodzą w zmianowania z innemi płodami (1).

8. Łąki w najwyższym są zaniedbanie. Zwykle są one dwojakie: mokre i suche: u nas pierwsze, pospolicie zalane są wodą z niedostatku potrzebnych rowów, i obok tego pokryte krzakami; drugie, są siedliskiem kretów i tak płonne, iż ich nie warto kosić. A przecież łąki, nader ważne są odnogą gospodarstwa, mianowicie przy obecnej, tak niskiej cenie ziemiopłodów; gdzie, ile podobno starać się należy: z jednej strony umniejszać kosztą produkcyjne; z drugiej najbardziej upłodniać ziemię, by obfite wydała plony, a do czego, zbiór siana, a następnie utworzenie nawozu, tak wiele się przyczynia.

9. Co się powiedziało o łąkach, stosuje się i do pastwisk samorodnych. Dla tego pastwiska sztuczne zasługują na upowszechnienie.

10. Chodowanie owiec, może się stać ogólnie tak korzystnym, jak już nim jest w niektórych gospodarstwach: ale to wymaga większej znajomości ich chodowania i większej o nie troskliwości.

11. Bydło rogate, o wiele co do jakości i ilości poprawione być może. Najpewniejszym do otrzymania tego środkiem, jest: upowszechnienie uprawy roślin pastewnych.

12. Wychów koni, tak bardzo w każdym gospodarstwie potrzebnych, powinienby bardziej zająć uwagę rolników. Wszakże o wieleby się rozchody gospodarskie zmniejszyły, gdyby każdy gospodarz wychowywał tanim sposobem konie, do prowadzenia gospodarstwa potrzebne. Sposób chodowania sta-

(1) W okolicy Erfurtu, i w wielu okolicach *Panstwa Austriackiego*, uprawiają kminek tym sposobem: 1. rok Kartofle w świeżej mirzwie. — 2. rok Jęczmień. Po zbiorze jęczmienia, ziemia się orze i obsiewa kminkiem. — 3. rok Zbiór Kminku.

Anyż uprawia się ugorze, w ziemi płodnej ale nie świeżej mierzwiowej; po nim się uprawia żyto. Za średni zbiór z m. pol. uważają 3-5 Cent. a 9-10 ant. za dobry plon, Cent. tego nasienia kosztuje 30 do 40 złp. ale czasem dochodzi do 100 złp. — W następnych Numerach tego pisma wskaże uprawę téj, zaiste użytecznej rośliny.

dnin w letniej porze na stajni, paszą zieloną, wskazany przez P. Knobelsdorfa, zdaje się temu odpowiadać.

13. Nakoniec: pszczelnictwo i chodowanie ryb, zasługują na uwagę.

(Dalszy ciąg w następnym Nrze.)

Przedstawiając ogólne przyczyny, niedźnego stanu naszego rolnictwa i wskazawszy ogółowo stosowne środki do podźwignienia go, rozwinię je nieco szczegółowo, by tćm bardziej wazność ich wykazać.

Wychów Owiec. Wełna.

O paszy zimowej i letniej owiec merynos.
(z Bloka).

W zimowej porze, najzdrowszym pokarmem dla owiec, mianowicie hiszpańskich, jest dobre siano.

Jeżeli owce, samćm sianem mają być karmione, wtedy sztuka waząca za życia 90 do 100 funt. potrzebuje dziennie 2 $\frac{3}{4}$ do 3 funt. siana. Tam zaś gdzie sztuka wazy w średnim przecięciu 65 do 68 funt, dosyć go jest na sztukę 2 funty, wyłaczając jednak maciorki, którćm po 1 funcie wicćj, zatćm po 3 funty, dawać należy.

Karmienie owiec przez zimę wyłacznie sianem, byloby z jednćj strony zbyt kosztownćm; z drugićj zaś, rzadko się znajduje wieś, która ma tak wielką obfitość łąk, a pospolicie bardzo na nich zbywa. Gdybyśmy zaś na roli uprawiali tyle roślin pastewnych, ile ich potrzeba, do wyżywienia niemi owiec w zimowej porze, wtedy, uszczuplibyśmy bardzo uprawę roślin kłosowych; a prócz tego, nie moglibyśmy utrzymywać tyle zwierząt, ileby ich było potrzeba, do otrzymania potrzebnej ilości nawozu; a to dla tego, iż niemal w każdćm gospodarstwie, są bardzo różne gatunki ziemi; a w ogółności, najmniejszą ilość stanowi ten gatunek, w którćm rośliny na siano, a mianowicie koniczyne, z pewnością uprawiać można; pszczelnie zaś, grunta pod uprawę zboża i roślin korzonkowych zdadne, pospolicie największą część stanowią.

Rośliny korzakowe, jako kartofle, marchew, rzepa różnego gatunku, są wyborną i posilną paszą dla owiec, gdy w przyzwoitym stosunku z innymi roślinami są im dawane.

Nadto, podają one nam sposobność, wyższego z użycia słomy; a w skutek tego, chodowania większej ilości zwierząt domowych, a następnie, większej ilości nawozu produkowania. Według mego doświadczenia, na paszę dla owiec, ze wszystkich korzakowych roślin, najdatniejszemi są kartofle; albowiem, w stosunku swćj wagi, najwicćj zwierzęta posilają; są im nader zdrowe i smaczne, największy plon wydają, obradzają z pewnością niemal w każdćm gruncie, a nawet w tym, który na pastwisko sztuczne, mało jest zdalny.

Ale, jeżeli korzonkowe rośliny, stać się mają dla owiec zdrowym pokarmem, powinny one obok nich, mieć dostateczną ilość paszy suchej: siana i słomy. Owca skoro się karmi paszą, wiele wilgoci zawierającą, np. korzonkowemi roślinami, wielki ma pociąg, do paszy suchej i stosónkowo, wicćj jćj wtenczas zpożywa, aniżeli by jćj zpożyła, nie jedząc rzeczzonego, wilgoć trzymającego pokarmu. Jest to dobroczynny instynkt natury, do przywrócenia równowagi w ciele, pomiędzy częściami płynnemi a suchemi. Jeżeli więc tegoż pociągu do paszy suchej sianem lub słomą nie zaspokoi, wówczas, rzeczony soczysty pokarm, staje się jćj szkodliwy, ponieważ z jednćj strony, zbywa jćj na przyzwoitćj objćtości pokarmu (1), z drugićj zaś, na przyzwoitym stosónku, pomiędzy częściami wilgotnemi a suchemi; skutkiem tego, pomimo wielkiej posilności soczystego, (korzonkowego) pokarmu, utracą owca siły, przechodzi w stan chorobliwy; a w braku zupełnym suchego pokarmu, dostaje wodnćj puchliny i zdycha.

(1) Patrz "O urządzeniu Gospodarstw według zasad rozumowanych §. 255, strona, 168."

Przyjąć można za obfity zimowy pokarm, gdy na owce, zrasy roslęj w średnim przecięciu, wypada dziennie: 1 funt siana, 2 funty kartofli, $1\frac{1}{4}$ do $1\frac{1}{2}$ funtów słomy, (wyżej namienionem zostało, iż tylko ta ilość słomy się liczy, którą owce rzeczywiście z pożyją; bądź to w siecezce lub z założonej im w całości.)

W tym razie, na wyzimowanie 1000 owiec przez dni zimowych 180 potrzeba paszy:

1. Siana Cent. 1800.— Przyjmując z m. pol. po 30 Cent. potrzeba morgów 60.
2. Kartofli, Cent. 3600.— Przyjmując z m. po 100 kor. (kor: waży $2\frac{1}{2}$ Cent.) potrzeba mor. w okragłej summie 15.
3. Słomy, Cent. 2700 przyjmując snopek słomy po 15 funt, potrzeba słomy kop 300. Ma się rozumieć prócz podściółki.

W niedostatku siana, można paszę owiec w ten sposób urządzić: $\frac{1}{2}$ funt. siana, 2 fun. kartofli, 1 funt słomy grochowej lub wiczanki; 1 funt słomy ozimój lub jarój, w części na siecezkę, w części na zakładkę.— Potrzeba więc w tym razie przez zimę dla 1000 Owiec:

1. Siana Centnarów 900
2. Kartofli Cent. 3600
3. Słomy Grochowej lub wiczanki Cent. . 1800
4. Słomy Ozimój lub Jarój 1800

UWAGA. Może się wielu zdawać będzie, zbyt długiego zakres zimowy, na 180 dni ustanowiony; a następnie zbyt dużą ilość oznaczoną paszy. Pewno, iż zdarza się tak łagodna i krótka zima, iż owce krodziej w owczarni zostają i często w śród zimy na polu znajdują pokarm; jednakowoż, zawsze pewniej się postępuje, mając niejaki zasób zimowej paszy; bowiem i wśród lata, zdarza się pora, gdzie byłoby niemal trującą, paszenie owiec na polu; a przeciwnie, sucha pasza, przez dni kilka w owczarni dawana, częstokroć od pewnej ochrania je śmierci. Zatem każdy gospodarz, któremu na utrzymaniu swych owiec zależy, powinien przygotować dla nich paszy na wyż oznaczony okres; a pozostałą ilość słomy i siana, starannie na zdarzyć się mogącą potrzebę konserwować.

(Dalszy ciąg w następnym Nrze.)

Technologia Rolnicza.

Krótką wiadomość o Aparacie gorzelnianym parowym Galla.

Ciągle i niemal codzienne zjawianie się nowych gorzelnianych aparatów, lub istnących przerabianie, dowodziło widocznie z jednej strony, ich niedokładność; ale z drugiej, tak silnie współubieganie się w jednym zawodzie, rokowało także, bliskie zamierzonego celu osiągnięcie.

Zdaje się, iż dziś cel ten ciągniony został; że P. Gall, Sekretarz Królewsko-Pruskiej Regencyi w Koblenz, od wielu już lat chlubnie w Technologii znany, stanął u kresu tyloletnich usiłowań.— Złożony przez niego aparat parowy gorzelniany, posiada te wszystkie własności, jakich od tego rodzaju aparatów żądać można; albowiem:

2. Oszczędza $\frac{1}{3}$ część materiału palnego i czasu, w porównaniu do najlepszych dotąd istnących aparatów gorzelnianych.
3. Wymaga mniej niżeli inne, posługi.
4. Prosty jest w składzie, i o ile natura drzewa, w skład jego w znacznej części wchodzącego, dozwala, trwały.
5. W stosunku do tyłu korzyści, wcale niekosztowny; nakoniec:
6. Wydaje znacznie więcej spirytusu aniżeli go dotąd na innych aparatach otrzymywano; bowiem P. Gall zaręcza za 60 garncy spirytusu 80 stóp Tral. z 18 korey kartofli i z 2 korey siodu jęczmiennego.

Wprawdzie w ogólności, większy wydatek spirytusu, zależy do dokładniejszego zacierania surowcu i stósowniejszego prowadzenia fermentacji, jednako-

1. Wydaje produkt czysty, smaczny i do 80 stóp. Tralesa, czyli przeszło 10 stóp Magiera mocny.

woż jest rzeczą niezawodną, iż jedne aparata dokładniej niżeli drugie, alkohol z zacieru wyłączają.

Na poparcie wyż wymienionych zalet aparatu Pana Galla, dosyć pewnie będzie przytoczyć tutaj zdanie o nim, dwóch z pierwszych praktycznych i teoretycznych Technologów w Niemczech P. Nathusius (1) założyciela wielu technicznych zakładów w Hundsburg i w Althaltensleben pod Magdeburgiem; i P. A. Nolder, fabrykanta i właściciela ziemskiego w Pleid pod Koblentz.

P. Nathusius, po zaprowadzeniu u siebie aparatu P. Galla, takie mu pochwały daje: » Pan Gall, Sekretarz Regencyjny w Koblentz, kazał zbudować dla mnie aparat parowy gorzelniany, według swego systemu, na którego patent swobody uzyskał. — Aparat ten najzupełniej odpowiada memu oczekiwaniu. Odnacza się on od wszelkich dotąd mi znanych aparatów, nową nader przyjemną, jemu tylko właściwą formą i bardzo dowcipnym składem; prócz tego, jest on wyraźnym rezultatem gruntownych znajomości chemicznych i fizycznych, połączonych ze staranną nauką praktyki.

P. Nolden, niemniej także pochlebne udzielił Autorowi poświadczenie; które pomijam, ponieważ się znajduje w dziełku P. Galla, pod tytułem: Opis Aparatu parowego gorzelnianego i t. d. które w polskim przekładzie, najdalej za 4 tygodnie wyjdzie na widok publiczny.

Z resztą dosyć jest poznać główne zasady, według których aparat P. Galla jest zbudowany, by się przekonać o dobroci jego i o rzeczywistości, wyż wymienionych zalet. — I tak:

Co do oszczędności paliwa: niemal wszystko ciepło wywiązane podczas zgęszczania się i ostudzenia spirytusu, a które w innych aparatach gorzelnianych daremnie się w powietrze rozprasza, przeprowadza P. Gall w sposób nader prosty i łatwy

do wykonania, w części w zacier następnie destylować się mający, w części używa go, do rozgrzania wody, którą kocioł parowy jest zasilany. — Nadto, znając, iż mury, kocioł parowy otaczające, w miarę swęj objętości polykają ciepło, i daremnie je rozpromieniają w powietrze, starał się P. Gall o ile podobno zmniejszyć ich objętość. Nakoniec, skutkiem głębokiej znajomości praw parowania płynów, najdokładniej parę wody, do swego aparatu zastosował, czyli najmniejszą ilością wody, największą ilość spirytusu z zacieru wyprowadzić potrafił.

Co do czystości: ponieważ w aparacie P. Galla zacier nie na gołym ogniu, ale raczej za pomocą pary wodnej się rozgrzewa, przeto spirytus na nim otrzymany, niezbędnie być powinien czystszy, aniżeli są te, które wydają aparata, gdzie garniec na ogniu stoi, a to tém bardziej: iż P. Gall używa garnców drewnianych, gdzie najmniejsze przypalenie się zacieru, miejsca mieć nie może.

Co do tanności: tanność aparatu P. Galla pochodzi ztąd, iż w ogólności jest nader prosty, a w szczególności, iż mało się w nim miedzi znajduje; albowiem, kiedy np. Aparat P. Pistoriusza, na 30 korcy kartofli, potrzebuje przeszło 4000 funtów miedzi; téjże objętości aparat P. Galla około 900 funtów jęj wymaga.

P. Braunig, fabrykant wyrobów miedzianych w Pyzdrach, którego, własnego układu aparat gorzelniany, opisałem w dziełku: — » Wypalanie wódki według najnowszych odkryć, — Zajęty jest w téj chwili budowaniem aparatu, według systemu P. Galla; który, nie tylko go upoważnił do tego, ale nadto, ofiarował mu wszelkie szczegółowe rozmiary, które publikowane nie są. O skutku, nie zaniedbam w swym czasie, Czytelników niniejszego pisma, zawiadomić.

(1) Jest to ten sam P. Nathusius którego Aparat parowy opisałem w §. 224 mego dzieła pod tytułem » Wypalanie wódki według najnowszych odkryć », Wars. 1830 — K.

Historia Naturalna. Fizjologia Roślin.

Porównanie własności niektórych roślin,
do własności zwierzęcych.

Kto rośliny uważa jedynie jako przedmiot użyteczności, lub przyjemnego oka złudzenia, ten w części tylko pojmuje ich znaczenie w ogromnym łańcuchu jestestw organicznych; i że tak powiem, zna jedynie ich materyalną stronę. Kto zaś przebiegając ten cudowny szereg jestestw roślinnych w stopniowym udoskonaleniu następstwie, od główni czyli murzanki (*Uredo*), tego życia roślinnego w prochu, do olbrzymiego Rotangu (*Calamus Rotang*), który ma czasem do 300 sążni długości; od nieznaczącego mchu i porostu do Palmy, tej Królowej królestwa roślinnego; kto postrzega w nich, że użyję tego wyrazu, pierwsze teńnienia tych fenomenów, które życie zwierzęce znamienują: albowiem są rośliny jakoż zaraz zobaczymy, które w pewnym życia zakresie posiadają ciepło, inne ruch; te wydają dźwięk podobny do zegarka idącego, tamte mają pewien rodzaj czucia, inne takt, który u zwierząt instynktem nazywamy: — kto mówię z tej strony nważa rośliny, ten, uderzony tak cudownym ich układem, z zadziwieniem się pyta: któż to jest ten, co w martwą materyą potrafił wlać ciepło, nadać jej ruch, dźwięk, czucie i instynkt? na co w własnym sereu, jeżeli tylko ślepymi obłędami nie jest skażonem, tę prawdziwą znajduje odpowiedź: iż Twórcą tego jest Ten:

- ” Co wszędzie przytomny i wszędzie jedyny,
- ” Co niema miejsca, początku, przyczyny!
- ” Co tajemnicy przedziela się progami,
- ” Którego jstność wszystko obejmuje,
- ” Wszystko napelnia, żywi, utrzymuje;
- ” Ten . . . którego nazywamy Bogiem. (1)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(1) Oda o BOGU przez Dzierżawinę.

De Lamark chlubnie znany nowoczesny Botanista Francuzki, pierwszy spostrzegł, iż roślina *Spadix* czyli *Kolumna Cyldrowa*, rozgrzewa się podczas zapłodnienia i w tym stanie, godzin kilka zostaje. Bydż może, iż wiele roślin ma tę własność, ale dotąd uszła ona uwagi Botaników.

Esparecetta ruchoma, nie dawno w Indyach nad brzegami rzeki *Indus* odkryta posiada, ruch kołysający, bynajmniej niezależny od powietrza, gdyż nawet w pokojach ciągle się kołysze. Zdaje się jakoby ruch ten nadany jej był, dla opędzania owadów, na które jest nader czułą, a których w miejsu jej rodzinnem, bardzo wiele się znajduje. Ruch ten jest najmocniejszy w czasie zapłodniania.

Grenadylla Amerykańska, pod czas rośnięcia wydaje dźwięk, podobny do zegarka idącego.

Orehia (*orehis*. — n. *Knabenkraut*), ma pręt krótki, listków mało, kielich zaś wielki podobny do ust. Rośnie w Ameryce południowej, i Indyach wschodnich, na łąkach, wzgórkach i w lasach. Jest to roślina nader piękna. Najszczególniejszym zaś w niej jest to: iż otwiera kielich i niejako czycha na zdobywcę; przylatuje owad: mały motyl, pszczoła, mucha i t. p. siada na kielichu; w tym momencie, tenże się zamyka i owad gniecie. Czyli on służy roślinie za pokarm lub nie, nie odkryto dotąd; pierwsze zdaje się być podobniejszym.

Podobną własnością się odznacza roślina *Dyonia* nazwana. Jej listki, jak zwykle inne, otwarte, otoczone są małemi kolcami; ale skoro na nich siądzie owad, natychmiast się zamykają, i owad na miazge rozgnieciony, służy rzeczywiscie *Dyonii* na pokarm.